

Sygn. akt II CZ 52/07

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Żyznowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Grzelka

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa Towarzystwa Leasingowego Spółki Akcyjnej

przeciwko H.K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 sierpnia 2007 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 14 grudnia 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powodowego Towarzystwa Leasingowego S.A. o sporządzenie uzasadnienia postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 27 października 2006 r. i odrzucił skargę kasacyjną tejże strony jako nieopłaconą (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W złożonym zażaleniu strona powodowa wносиła o uchylenie postanowienia odrzucającego wniesioną skargę kasacyjną. Zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 130² § 3 k.p.c. oraz art. 95 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398). Powodowe Towarzystwo nie negowało faktu nie uiszczenia opłaty od złożonej skargi kasacyjnej, lecz wskazało, że na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 4 października 2006 r. strona powodowa wniosła zażalenie, które nie zostało rozpoznane i strona skarżąca nie została – po dokonaniu tej czynności – wezwana do zapłaty wskazanej kwoty 3000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Bezspornym jest, że skarżące Towarzystwo nie uiszczyło należnej od skargi kasacyjnej opłaty. Obszerna treść uzasadnienia zażalenia uzasadnia przytoczenie istotnych czynności i ich wpływ na bieg terminu do uiszczenia opłaty sądowej. Przewodnim bowiem motywem uzasadnienia zażalenia jest przedwczesność – zdaniem skarżącego – zaskarżonego postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Argumentacja ta jest chybiona. Mianowicie postanowieniem z dnia 4 października 2006 r. (k – 359) skarżące Towarzystwo zostało częściowo zwolnione od należnej opłaty sądowej, od skargi kasacyjnej tj. ponad kwotę 3.000 zł; w pozostałej części wniosek ten Sąd Apelacyjny oddalił. W świetle art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. niedopuszczalne jest zażalenie na postanowienie Sądu drugiej instancji w zakresie oddalającym wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Złożone przez powodowe Towarzystwo Leasingowe zażalenie, które uległo odrzuceniu postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 27 października 2006 r., nie przerwało (rozpoczętego 10 października 2006 r. k- 362) biegu terminu do uiszczenia opłaty sądowej. Z przymiotu prawomocności powołanego postanowienia Sądu drugiej

instancji z dnia 4 października 2006 r. oraz doręzonego wezwania do uiszczenia opłaty w wysokości 3.000 zł płynął dla skarżącego obowiązek uiszczenia wymaganej od niego opłaty. Rozważania strony powodowej o dalszych podejmowanych przez nią czynnościach i wnioskach wynikających z art. 95 ust. 2 oraz 96 powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych są bezprzedmiotowe. Mogą one dowodzić tylko dążenia do pozaustawowego wydłużenia terminu do uiszczenia należnej od skargi opłaty, bądź do przewlekłości postępowania, mogącego godzić w interes strony przeciwnej. W omawianym zakresie zwolnienia od kosztów sądowych doświadczenia praktyki sądowej znalazły wyraz m.in. w treści art. 107 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych dostatecznie wyrażającym stanowisko prawodawcy.

Z powyższych przyczyn zażalenie jako oczywiście bezzasadne podlega oddaleniu (art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).